

Pošta ze Š u m p e r k a

EJHLE, JAKÁ TO ZMĚNA!

Píše se doba před listopadem 1989. Ten první je vedoucím obchodního oddělení na MěNV, velký bojovník proti soukromému podnikání. Druhý je náměstkem místního OPOSu. Oba dva velcí a mocní komunisté s ironickým úsměvem.

Píše se doba po listopadu 1989, a ejhle, jaká to změna! Oba dva jsou soukromníci a zakládají akciovou společnost. Společně podnikají!

O kom, že je to řeč? No přeci o soudruzích Müllerovi a Dvořáčkoví, kteří ovládají šumperské aukce. Patří jim pánské holičství, zelenina na sídlišti "SEVER", čistírna "JITŘENKA" a jiné provozovny, ve kterých zaměstnávají, mimo jiné, i své bývalé kolegy(ně).

Závěrem se jen ptám, necháme ještě dlouho vládnout převlekače kabátů, nebo jim už konečně zmrazíme ten ironický úsměv na tvářích?

Kdo mi odpoví?

Takovéto letáčky kolovaly po Šumperku v r.1990 a my dnes bezpečně víme, že spolu s vypranými penězi vláda vypere i duši jejich majitelů. A je to.

Vydavatel "Res publica" se nedostal jen do potíží s technickým zajištěním vydávání, ale i do rodinných problémů, kteréžto jeden příspěvatel označil za velmi podobné tomuto obrázku vlevo. Musím říci, pominuli některé detaily, že se hluboce mýlí, neboť to je opravdu hluboké neodorozumění a není humorné. V.H..

U v n i t ř č í s l o :

1. J u s t : České národní specifikum./Trojské koniny/
2. Dr.Dušan Novák: Ekonomická reforma ztrácí tempo.
3. Otevřený dopis panu Rychetskému. /Národní politika/
4. Jiří W o n k a: Dopis Krajskému soudu Hradec Králové.
5. Některá pravidla A s f a l t i n g u./Trojské koniny/
6. Zájem o P o d k a r p a t s k o. /Národní politika/
7. Příhláška do Strany moravského venkova.

Předpokl.cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o h n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 9 č í s l o

Vydává: Vladimír Hajný Red. Josef Volařík
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada:M.Zemanová,J.A.Varga

Ekonomická reforma ztrácí tempo

Dr. Dušan NOVÁK

Scénář ekonomické reformy, předložený vládou ČSFR před více než jedním rokem Federálnímu shromáždění, ohlašoval rázný přechod od centrálního plánování k trhu a zdůrazňoval: „Čím rychleji a radikálněji budou reformní kroky realizovány, tím menší budou celkové společenské náklady.“ Připojený scénář sociální reformy upozorňoval na změnu struktury ekonomiky, která si vyžádá přechod pracovníků do jiného zaměstnání a přeškolení či privatizace významně omezí neefektivní zaměstnanost. Po uplynutí více než roku se však ukazuje, že vývoj probíhal jinak: hluboké změny se neuskutečnily a podniky hospodaří podle starých zvyklostí.

S tlakem trhu si podniky nedělají žádné starosti. Jestliže se jim ve skladech hromadí zásoby neprodejných zboží a banka odmítne další úvěr, vypůjčí si od svých dodavatelů, kterým nezaplátí jejich pohledávky. Tuto rozsáhlou platební neschopnost odstraní pouze konkursy a zánik podniků bez další perspektivy. Fondy národního majetku mají prostředky, aby poskytly věřitelům úplnou nebo částečnou kompenzaci ztracených pohledávek (podle míry spoluviny na výrobě bez odbytu), aby se vlna úpadků nešířila jako lavina celým hospodářstvím. Místo radikálního řezu však Finanční rada poskytla bankám 50 mld. Kčs na oddlužení a další provoz insolventních podniků.

Podobná situace je také v zemědělství. Státní statky jsou téměř všechny ztrátové a vysoce zadlužené. U družstev je situace o málo lepší. Po demonstracích v Praze, Bratislavě a jiných městech získali zemědělci k dosavadním příspěvkům z Fondu tržní regulace řadu dalších finančních výhod: úlevy u odvodů z mezd a odměn i úvěrů a očekávají rovněž určité oddlužení. Dřívější státní dozor zmizel,

Zájem o Podkarpatsko

V poslední době po rozpadu Sovětského svazu se území na jeho západní hranici stávají předmětem zájmu států, ke kterým dříve patřily. Podkarpatská Rus, dřívější součást Československa s hlavním městem Užhorod, patří již 46 let Ukrajině. Nejnověji požaduje autonomní status s právy vlastního obchodu.

družstevníci hospodaří se svěšeným majetkem jako se svým vlastním a ve svůj prospěch. Státní příspěvky nijak nepodporují racionalizaci hospodaření, ale pomáhají udržet dosavadní stav, i podniky velmi ztrátové.

Za této situace si mnozí odborníci kladou otázku, kdy se projeví tlak trhu na podniky, aby zahájily racionalizaci, vylepšily svoje hospodaření a nerentabilní ukončily svoji činnost. Ekonom jednoho investičního fondu navštívil velkou strojírnou a prohlásil: „Hovořil jsem s ředitelem a náměstký, kteří si zvýšili platy na 8-10 tisíc Kčs a vedou podnik k úpadku.“ Ředitel cukrovaru si stěžoval na vysokou výkupní cenu řepy: „V žádném zemědělském podniku našeho rajonu nebyl nikdo propuštěn z administrativy. Také se stále argumentuje vysokou cenou nafty, ale zatím se jezdí s traktory i na svačinu. A to nemluvím o počtech osobních aut v každé zemědělské organizaci.“ (Lidová demokracie 8.11.1991)

Příčiny pomalého prosazování tržní ekonomiky jsou politické, neboť proti

V září m.r. došlo v zemi k řadě demonstrací a několikadenním stávkám. Jak píše dopisovatel bavorských novin Süddeutsche Zeitung slovenští pravcové politikové požadují revizi svých východních hranic a přičlenění karpatského území ke Slovensku. Ukrajinský poslanec Vasil Durdinec, zodpovědný za parlamentní komisi pro státní bezpečnost a obranu, při nedávné návštěvě ČSFR

vládě bojují silní protivníci: podniky, jejich vedení i zaměstnanci. Většina si přeje zachovat dosavadní zvyklosti: stále zaměstnání, pohodlný způsob práce i funkce. Kdo se odváží rozhodnout, že podnik X, který živoří, ale poskytuje zaměstnání širokému okolí, má vyhlásit konkurs, popř. zaniknout? Takový úpadek okamžitě využije opozice, která sází na sociální kartu. Veřejné mínění ji podporí, neboť je odchováno na prioritě nikoli výkonu, ale sociální potřebnosti. Jednodušší je prodloužit agonii podniku X dalším úvěrem, příspěvkem na zkrácenou pracovní dobu zaměstnanců atd.

Z krátkodobého hlediska je oddalování nepřijemných rozhodnutí vládou pochopitelné. Ale kdy konečně nastane hodina pravdy a tlak trhu začne působit? Podle záměrů reformy až po velké privatizaci, jenomže její průběh a výsledky obsahují řadu nejistých prvků. Je velkým problémem, jak bude probíhat mnoho zásadních změn najednou: privatizace, valné hromady kupónových akcionářů, volba představenstva, změny vedení, reorganizace podniků.

Nebude pročitnutí ze socialistického snu příliš drastické? Nenastane lavinovitý úpadek podniků, který předpovídají kritikové reformy: Komárek, Zelený, Matějka? Tyto možné nesnáze nenastanou proto, že scénář reformy byl chybný, ale poněvadž vláda ustupuje tlakům podniků a neukazuje včas, jak přísně působí trh.

rozhodně odmítl jakékoliv snahy podobného rázu. Prohlásil, že každý pokus zvenčí při šíření tendencí odpojit transkarpatské území od Ukrajiny a jeho začlenění do jiného státu je hrubým porušením mezinárodního práva. Podobné nároky na části Podkarpatska vyslovila již i maďarská strana. Také Rumunsko by rádo chtělo část severní Bukoviny a Polsko považuje část západní Ukrajiny a

panu Rychetskému...

Dozvídáme se, že Občanské hnutí, strana, ke které teď patříte, připravuje Zákon o exilu, a že tento zákon má umožnit odškodnění emigrantů vydáním cenných papírů. Rádi bychom věděli, zda máme být odškodněni za to, že nám předchozí strana a vláda zabavila majetky anebo i zato, že nás vyhnala ze země.

Měli jsme na vybranou. Buď se ohnout a nadále žít ve lži a útisku nebo odejít do úplně tmy a nejistoty. Odešli jsme často s nasazením života a nechali jsme doma domy, zahrady, zařízení bytu i ošacení, jen abychom se neprozradili. To, že jsme se většinou uplatnili v zcela jiném světě, a že jsme se o dobré jméno Čechů a Slováků zasloužili, je skutečnost, kterou by měly naše národy ocenit. V dějinách našeho státu je naše místo za legiemi z první světové války, za zahraničními vojáky a letci z druhé světové války, ale rozhodně před všemi partajníky a kolaboranty. Jestliže Vy, pane místopředsedo, a s Vámi část spoluobčanů tak necítíte a naopak byste nás chtěli odsunout na nějakou zapomenutou kolej, jednáte nesprávně a dějiny vám nedají zapravdu.

Vy jste v popředí sil, které nám odpirají vydat naše majetky, které nám byly protiprávně zabaveny, a které nám byly zákonem č. 119/1991 Sb. vráceny ke dni zabavení. Všechny důvody k tomu, které jste Vy a jiní zatím uváděli, jsou nepravdivé a neopodstatněné. Vrácení majetků by narušilo ekonomickou reformu, není to něco, co si stát nemůže dovolit.

Je jen jeden jediný důvod, proč se snižujete k nepravdám a to je ten, že chcete ochránit soudruhy, kterým Vaše bývalá strana a vláda tyto majetky prodala přednostně a za směšné ceny. Říkáte, že nechcete napravovat staré křivdy novými křivdami, ale ve skutečnosti jste se rozhodli staré křivdy v plném rozsahu potvrdit.

Váš připravovaný Zákon o exilu, kterým chcete umlčet emigraci i světové mínění tím, že nabídnete odškodnění ve formě papírů, je další trik, který bude exilem odmítnut a měl by být zamítnut i parlamentem. My nechceme papírovou, ale fyzickou restituci. My nechceme být

jen nějak odškodněni, ale chceme být plnoprávnou částí svého národa s právem vlastnickým a s právem volebním.

Vztah vlády k emigraci je téměř výlučně negativní, nikdy jste s námi o ničém, co se nás týká, nejednali, dosud jste rozhodovali a nadále se chystáte rozhodovat o nás bez nás. Ignorovali jste setkání krajských spolků z celého světa v Praze 17. září 1991. Nedivte se tedy, bude-li se v důsledku takového chování vztah exulantů k Vám zhoršovat. Vaše diskriminace proti vlastní emigraci nemá obdoby, ani právního, ani morálního opodstatnění a nebude zapomenuta ani promlčena.

Aby exulanti byli mohli požádat o majetek, byli by se museli během půl roku nastěhovat zpátky. Protože jste jim však byty nepřidělili, ani když o ně požádali, a protože jste jim jejich domy nevrátili, nemohli se nikam nastěhovat. Jen některým se podařilo udělat si během několikaletí návštěvy t.zv. trvalý pobyt u příbuzných. V komentáři, který byl k zákonu vydán, jste si pospíšili poznamenat, že jestliže si někdo udělá trvalý pobyt a pak tam doopravdy nebydlí, že může být stíhán pro podvod podle občanského zákoníka. Tím je několika násobně pojištěno, že se emigranti vrátit nemohou.

Co tedy vlastně chceme? *Rovnost všech před zákonem* přesně podle všech mezinárodních listin, chránících lidská práva které Československo podepsalo. Chceme, abyste s námi jednali o otázkách, které se nás týkají. Tyto požadavky budeme prosazovat všemi svými silami nejen ve svém zájmu, ale i v zájmu národa, který snad se konečně probouzí, aby se zbavil lží, přetvářky, nenávisti i lidí, kteří tyto vlastnosti rozsevali a rozsevájí.

NÁRODNÍ POLITIKA

Leden 1992

především město Lvov za historickou část svého území. (zt)

Krajský soud
předseda soudu
Hradec Králové

"Res publica" č.12/92

Vážený pane předsedo !

Včera dne 5.4. 1988 večer jsem byl dopraven do věznice v Hradci Králové. Tomu předcházelo, že jsem byl téhož dne asi v 10,00 hod zatčen. Z toho co se dělo potom, si pamatuji, že jsem byl bit a za ruce vlečen po nějakých schodech.

Orgány věznice jsem byl poučen, že na mě soudkyně JUDr Marcela Horvátová z OS v Trutnově uvalila vazbu. Vždy jsem se domníval, že uvalení vazby je možné jen po ~~přesvědčivém~~ předběžném výslechu. V tomto státě je ale asi možné všechno.

Vyšetřovací vazba je potom dána neulevňovací příčinou ze které jsem stíhán, nehledě k tomu, že při jejím nařízení nebylo vyřizena moje obhajoba, což se příčí ust. § 2-1, 5, 6 tr. ř. a žádám VBs o osobní zásah v této věci. Při řešení této mé stížnosti berete v úvahu, že někteří soudci jsou náchylní k tomu, aby upřednostnili účel před zákonem. Nebudu proto upřesňovat o jaké účely zde může jít. Rozhodné je jen jedno, každé porušení zákona je namířeno proti zájmu lidu a socialismu. Toto zřejmě nechtějí chápat ti, kteří potřebují mít ve vězení.

Toto podání můžete zároveň pokládat za stížnost do rozhodnutí o vazbě, které mi nebylo doručeno.

V rámci své obhajoby tvrdím, že rozsudek R 1T 5/87 MS v Praze je nulitní a neplatný ex tunc. Řešení této otázky by měl soud zkoumat dle § 9/1 tr. ř. Předně nejsem tz. ~~speciálním~~ speciálním objektem, kterého se rozsudek 1T 5/87 týká. Nulitní rozsudek mě nezavazuje. Otázka se potom promítá do zhodnocení všech tří základních podmínek trestnosti dle § 3, 12 tr. ř. Po formální stránce není naplněn znak mařit pravomocné a vyk. rozhodnutí, který by více mohl být naplněn u rozsudku mylného, ale nikoliv u rozsudku nulitního. Nerespektovat takový absolutně neplatný rozsudek také není společensky nebezpečné. Nulita rozsudku 1 T5/87 je obviněným doložena. Pro exkulaci v této trestní věci je ovšem postrádající skutečnost, že na rozsudek 1 T5/87 hledím jako na nulitní. To vylučuje můj úmysl dopouštět se protispoločenského jednání. Nemám ani v úmyslu porušovat zájem chráněný zapltný právní úkon.

Bude potom povinností soudu samostatně dle § 9/1 tr. ř. přezkoumat namítanou nulitu tr. rozsudku 1 T5/87 MS v Praze, kterým byl nařízen ochranný dohled. Bude muset vyjádřit i tu vypořádat i tu skutečnost, že ve věci rozhodoval soud, který k tomu nebyl oprávněn, že soudní stíhání bylo vedeno bez řádné obžaloby dle § 2, 8 tr. ř. s řadou dalších námitek. Existuje zde snaha stav to neustále jkousi pyramidu z nezákonností. Využívat předchozích nezákonných rozsudků jako základu pro další trestní postihy. Tímto však brání ust. § 6/1 tr. ř. Mimo to byk musel soud vzít na zřetel, že pro špatný zdravotní stav jsem musel být z vězení dopraven orgány SNB až do místa bydliště. Zde jsem se léčil a n byl schopen ani chodit. Při první cestě napředvolání na OVS Trutnov, kam jsem byl vylákán jenom proto, abych byl zatčen a kde m mě "naskákali" příslušníci VB. Je to spravedlnost nebo šikana ? Je totiž vyloučené, abych se ze zdravotních důvodů mohl chovat hlásit na ochranný dohled. Přičemž zeřr znuží, že vyrok R 1 T5/87 o ochranném dohledu nelze respektovat pro jeho nulitu.

Ve věci vazby je třeba si uvědomit, že osobní svoboda je jedna z nejvyšších hodnot a je třeba dobře uvážit, kdy jsou dány takové důvody z nejvyšších hodnot a je třeba dobře uvážit, kdy jsou dány takové důvody, aby jí bylo možné omezit. A takové důvody zde nejsou. Vznikl zde právní spor o nulitu tr. rozsudku 1 T5/87 MS v Praze. Ze své strany jsem k věci přistoupil kultivovaným způsobem a podal podat ke stížnosti pro porušení zákona. Proti mě ovšem příliš kultivovaný způsob není. Jsem mlácen, v znen : proč ? Vyřizení podání pro porušení zákona či nařizení jednání o návrhu o povolení obnovy řízení se dočkat nelze a ostře to kontrastuje s rychlostí s jakou umí naše orgány zavírat lidi do vězení. Má se snad tak regress stihnout dříve, než bude nulitní rozsudek zrušen ? V této otázce se lze k va spjatě s EF č. 1080 R 1 T5/87 MS v Praze je juristicky neobhajitelný. Respektovat jej proto nikdy nebudu.

Antoni Kavel

Ve věznici v Hradci Králové 5.4. 1988

Ojedinělým a nepochybně dobrým českým úkazem je přirozený pobyt v přírodě, jehož nositeli jsou trampové, čundráci, skauti, mnozí ochránáři a další postavy, veřejnosti známé vesměs z nádraží a vlaků, z nichž v sobotu ráno mizí neznámo kam a do nichž se v neděli večer vrací, jsouce zabahnění a prosyceni kouřem, znaky to nadřazenosti vůči nažehleným luftákům, kteří ze svých elektrisovaných chat táhnou decentní košíčky s rybízem a překrmené mopslíky.

Tramping se u nás rozšířil po první světové válce. Romantická americká literatura o Indiánech a kovbojích se zkřížila s dogmaty skautingu a Lesní moudrosti. Vzniklé ideové základny se asi jako první chopili mladí mužové, kteří bývali skauty, ve válce přivykli tvrdým podmínkám a tensi dobrodružství a po válce se obtížně protloukali krájí a nezaměstnaností.

Základní rys, který dává trampingu vysokou hodnotu, totiž programovou skromnost při pobytu v přírodě a hledání především dobrých vztahů mezi lidmi navzájem a mezi lidmi a přírodou, udržela také o něco mladší generace, která zakládala na přelomu 20. a 30. let nejslavnější osady, byť již chatové. Tohoto pozitivu si byli trampové vždy vědomi a nehodlali se přibližovat již tehdy rozlezlým mastnákům a astrachánům / podle drahých astrachánských kožichů/, kteří se nejen rekrutovali z jiné části třídního spektra společnosti, ale především se snažili okupované přírodní prostředí pozměňovat podle svých městských návyků - to byl hlavní znak jejich "pobývání v přírodě". Většina starých trampů si udržela dobrý standard až do konce - ještě pamatujeme staříky v pumpkách a s diluviálními ruksaky, vylézající z vlaků a tvrdošíjně kráčeující ke skromným chýším již nabubřelými chatovými osadami s parkovišti, eternitem a vyklápečími okny.

Vzácnost našeho čundráctví shledáváme při nynějších častých návštěvách zahraničních hostů. V západní Evropě zřejmě nejen není rozšířeno, ale ani není známo. Turistika se tam odbyvá na vyšší materiální a energetické úrovni, nejčastěji automobily pendlujícími mezi pensiony a bungalovy, čím dál, tím líp. Něco jiného provozují specializovaní sportovci - i když třeba různé školy přežití staví na pobytu v přírodě, hlavním jejich motivem bývá osobní či skupinový výkon. Od našeho trampingu se liší také tím, že nešetří na vybavení a provozních nákladech, a je tedy spíše extravagantním vyžitím lidí, kteří nevědí co s časem, energií a penězi. Nejblíže našim trampům mohli být na západě tuláci, kteří ovšem pobývali v přírodě zejména z pohnutek sociálních. Ti však již zřejmě vymizeli. Buď se motorisovali, nebo se stáhli do měst a přidali se k tamější chátře.

Velká část lidí v dnešní industriální společnosti je v zajetí zdánlivého blahobytu - různé technické vymoženosti fungující na principu čerpání neobnovitelných zdrojů jim nahrazují pohyb, kontakt s přírodou a s lidmi, mnohdy vůbec většinu vjemů z okolního prostředí. To je subjektivní stránka západního netrampismu. Ta objektivní spočívá v ubývání přírodního prostředí, a to i tak zvanou kultivační devastací, kterou v poslední době leckde obdivuje v Německu /kontrolovaná krajina a la golfové hřiště/. Shodneme-li se na tom, že svoboda materiálního konsumu nabývá v praxi formy diktátu a tvrdé totality, která obírá člověka o to nejvzácnější, totiž o vlastní vjemy, kontakty s lidmi a s přírodou, oceníme sklon k tradičnímu pobytu v přírodě jako formu vzepření se tomuto "nedobru", a ochranu přírodního prostředí chápeme jako úsilí nutné pro to, aby se tato vzpoura měla kde odehrávat. Je zajímavé, jak je tato vzpoura pro někoho snadná, že až neuvážuje o vzpouře, a jak je naopak pro někoho těžká.

STRANA MORAVSKÉHO VENKOVA

(Slezsko a Těšínsko)

Všem slušným občanům v naší republice

**Chceme znát obsah
připravované smlouvy
mezi ČSFR a SRN****Obavy o budoucnost**

Naše prohlášení je motivováno vážným znepokojením nejen obyvatel českého a moravského pohraničí, ale i všech československých občanů. Máme obavy, aby se v jiné formě neopakovala smutně proslulá mnichovská dohoda z roku 1938. Znovu zdůrazňujeme, že jsme pro přátelské soužití s německým národem a proto vyzýváme širokou veřejnost, aby se připojila k našemu požadavku zveřejnění smlouvy mezi ČSFR a SRN před jejím podpisem. Usilujeme o to, aby o nás nebylo jednáno bez nás. Domníváme se, že český a moravský národ, který byl vždy postižen negativními důsledky politických machinací, si plně zaslouží právo svobodného vyjádření.

Vyzýváme Vás občané, přátelé, p. p. k našemu prohlášení, vstupte do naší **STRANY MORAVSKÉHO VENKOVA**, ústředí Šumperk, Rooseveltova 16, 787 01 Šumperk.

Naše strana má jasný program, konkrétní řešení bez průtahů, nabídneme přátelství a dobré sousedské vztahy. Proto je v zájmu všech, jimž jde o venkov a venkovská města, aby nás podporovali.

PŘIHLÁŠKA DO STRANY MORAVSKÉHO VENKOVA

Jméno: stav:
 Příjmení: datum narození:
 Povolání: rodné číslo:
 Vzdělání:
 Bydliště: PSČ:
 Datum: podpis: